

Volgend jaar dan toch op tijd reserveren voor Schemerstad?

24 mei 2015 - 13:52 • Leidsch.nu

Leiden - Frank van Leeuwen van ProKwadraat mag het dan organiseren, door de enorme drukte heeft hij zelf van Schemerstad zo goed als niets gezien. "Zondag, misschien" Da's dan wel z'n enige kans, want het is de laatste avond Schemerstad in Leiden. Hij mag het niet missen want het is de moeite weer waard. Ondanks uitbreiding naar drie avonden dit jaar en de ongeveer vijftien boten is Schemerstad – weer! – zo goed als uitverkocht.

Een evenement is bijzonder als mensen elkaar gaan vertellen er toch vooral naartoe te gaan. De beste reclame zijn enthousiaste bezoekers. Laurie en Annelyn staan in de rij voor de laatste kaartjes; een gok, zeker als er ook een vriend mee wil "die de winkel om 21.00 uur sluit" en de boten uiterlijk 21.10 uur afvaren. Maar "het mooie weer en het woord Schemerstad" bleken verleidelijk genoeg om het toch te proberen. Ondanks een mevrouw die vlak daarvoor de vrijwilligers nog zeer onheus bejegende, denken ze toch mee hoe dat te doen.

Verrassend

Schemerstad is zo'n formule waarbij een programmeur in de verleiding wordt gebracht de successen te herhalen: dezelfde plekken, dezelfde soort voorstelling. Op sommige plaatsen ontkom je daar ook haast niet aan. Een begraafplaats (Zijlpoort) dringt zich wel héél sterk op. En toch is ook hier de voorstelling verhalend sterk, verrassend en visueel indrukwekkend. Een zwarte jurk blijkt ook een baby in de armen te kunnen vormen.

Lage bruggen

Bij afvaart hadden schipper Dennis en 'matroos' Simon - “we hebben maar een klein EHBOdoosje aan boord en de paracetamol is op” – gewaarschuwd voor de vele lage bruggen. Dat was allemaal niet nodig, maar bij de Zijlpoort startte één van de boten van de Leidsch Rederij niet meer. Slepen, dus; en een extra attractie.

Dubbele bodem

Ook bij iFlat ging het halverwege technisch mis. Ook daar bleek dat uiteindelijk een verrijking. John Schleipen begon gewoon opnieuw “Daar gaat-i weer. Hoe is het mogelijk, hè? Twee keer hetzelfde. Als u verschil ziet, kunt u een boek winnen” Een donderend applaus is z'n beloning als hij die tweede keer dan tóch op z'n brommer klimt, terwijl hij zelf voor een 'green screen' staat. Een geestige voorstelling, mét een dubbele bodem.

Van de kant

Er staan ieder jaar meer mensen vanaf de wal te kijken. Toevallige voorbijgangers (Rapenburg), maar zo te zien ook gericht (Witte Singel). Iflat en Glas zijn twee produkties die veel mensen zullen aanspreken: projecties. Glas slokt je op en neemt je mee op een fascinerende reis met de vraag “where does this light come from?”. Van ritmisch veranderende lichtvensters via op- en doorkijkjes en sapstromen in de boom ernaast naar een inkijk, in een ruimte die er feitelijk niet is. De Hortus blijft een speeltuin voor visuele vormen als die van Blauwe Uur.

Uitgaanspubliek

Ook op het Rapenburg en het terras van Dok2 vermengt de stad, het uitgaanspubliek, zich met de voorstelling. Sketch of Spain (flamenco, -ritmes en -zang) valt precies samen met het sluiten en aan de ketting leggen van het terras. Maar dat wordt, heel netjes en gewaardeerd, gestopt om mee te kijken en luisteren. Dat is op het Rapenburg anders, waar voetgangers en fietsers zich dwars door de voorstelling bewegen. Zo lang het er niet te veel zijn, is dat niet storend en zelfs grappig als men zich – te laat – realiseert vanaf boten te worden bekeken door een paar honderd ogen. Laura Lieftings voorstelling over (on)bereikbare liefde en de gevolgen daarvan speelt zich af schuin tegenover het balkon uit Soldaat van Oranje, boven Barrera: een diametraal ánder verhaal.

Bar

Al een paar jaar komen de bezoekers ook van buiten Leiden. Dat verdient Schemerstad met deze staat van dienst ook. Celine uit Amsterdam kwam met een groep uit Haarlem/Amsterdam “het was leuk. En inderdaad koud. Maar ook wat ingeslapen. Ze hadden de bar best eerder mogen open gooien”. Niet omdat de feestvreugde afhangt van drank; de kou van het water trok allengs via voeten en billen het lichaam in. Beweging aan boord had dat wellicht voorkomen. Nu wachtte op de Apothekersdijk om 23.55 uur Karels Bio Friet. Drúk dat het daar was.

Tekst | Jan van der Sluis

Fotograaf: J.P. Kranenburg